

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/72/2018
Identifikačné číslo spisu: 1313217385
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1313217385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne P. W., bývajúcej v W., zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., so sídlom v Bratislave, Nezábudkova 22, proti žalovaným 1/ P. P., bývajúcej v W., 2/ G. P., bývajúcemu v W., obaja zastúpení advokátom JUDr. Štefanom Hecom, so sídlom v Bratislave, Vajnorská 8/A, o zaplatenie 5 144,76 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11 C 166/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2017 sp. zn. 7 Co 57/2017, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a .

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 28. februára 2017 sp. zn. 7 Co 57/2017 prvým výrokom zmenil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 28. augusta 2016 č. k. 11 C 166/2013-72 tak, že žalovaným 1/ a 2/ proti žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov konania a druhým výrokom žalovaným 1/ a 2/ proti žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Po právnej stránke aplikoval § 144, § 145 ods. 1, 2, 3; § 256 ods. 1, 2, § 357 písm. m/ Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (účinného od 1. júla 2016, ďalej len „CSP“). V odôvodnení odvolací súd uviedol, že sa v danej veci plne stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, a ktorý správne zhodnotil, že zastavenie konania bolo z procesného hľadiska zavinené žalobkyňou, ktorá žalobu zobrala späť bez preukázania, že došlo k úhrade žalovanej sumy, prípadne inému vysporiadaniu žalovanej pohľadávky. Pri zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby je totiž úlohou žalobkyne preukázať splnenie podmienok pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 256 ods. 1, 2 CSP, v opačnom prípade z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, a preto ju podľa § 256 ods. 1 CSP zaťažuje povinnosť nahradiť trovy konania protistrany. Súd v takomto prípade ani nie je povinný vyzývať žalobkyňu na preukázanie, že z jej strany nedošlo k zavineniu zastavenia konania, správny je záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania. Žalobkyňou prezentovaný názor, že

ďalšie súdne konanie sa javí už ako neaktuálne, na základe čoho zobrala žalobu späť v celom rozsahu a žiadala súd prvej inštancie konanie zastaviť, aby sa vecou už ďalej nezaoberal, pojednávanie nenariaďoval a vec ukončil, nesvedčí o späťvzátí žaloby bez zavinenia žalobkyne, resp. o zavinení žalovaných 1/ a 2/, ktorí by boli po podaní žaloby, ktorej dôvodnosť bola preukázaná, pohľadávku žalobkyne uhradili alebo ju nejakým iným spôsobom vysporiadali. Odvolací súd uzavrel, že vysporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi stranami je bez priameho vplyvu na konanie o náhrade za užívanie predmetu podielového spoluvlastníctva podielovými spoluvlastníkmi nad rámec ich spoluvlastníckeho podielu na spoločnej veci za dobu minulú, a tak späťvzatie žaloby v tejto veci bez osvedčenia úhrady žalovanej sumy, priamo zakladá zavinenie žalobkyne a z toho vyplývajúci nárok žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie čo do výšky o trovách konania za vecne správne, ale v zmysle § 387 ods. 1 CSP ho nepotvrdil, lebo jeho znenie nezodpovedá § 262 ods. 1 CSP, preto ho v zmysle § 388 CSP zmenil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) osobne na súde prvej inštancie dňa 9. júna 2017 dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu v celom rozsahu zrušil a zmenil tak, že sa žiadnemu z účastníkov tohto konania nepriznávajú trovy konania. V dovolaní uviedla prečo a akým spôsobom podala žalobný návrh. Podľa dovolateľky oba sudy nižších inštancií nesprávne aplikovali príslušné ustanovenia CSP, keď vec právne vyhodnotili ako zavinenie na strane žalobkyne, pretože žalobkyňa súdne konanie nezavinila, ale bránila zákonom dovoleným spôsobom svoj právny záujem, pričom dohoda medzi sporovými stranami preukázala, že zavinenie na strane žalobkyne nie je preukázané. Žalobkyňa konštatovala, že nie je dôvod na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, poukázala na znenie čl. III bod 2 Dohody a z toho dôvodu nepožadovala zaplatiť k jej rukám trovy konania. Nepožadovanie trov konania je zo strany žalobkyne realizáciou uzavretej dohody, ktorá neodporovala právnomu poriadku Slovenskej republiky. Žalobkyňa konala v duchu vyššie spomenutej dohody, preto má za to, že oba sudy nesprávne interpretovali obsah dohody pre účely rozhodovania o trovách konania. Argumentovala, že oba sudy išli vo svojej rozhodovacej činnosti nad rámec vôle účastníkov súdneho konania, a preto nesprávne rozhodli o trovách konania ako celok, preto dovolaním napadnuté uznesenie považuje za nezákonné.

3. Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

8. Podľa § 357 písm. m/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

9. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že

dovolať uveď právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uveď, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

10. V prejednávanej veci dovolateľka napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu (z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 1 CSP), ktorým odvolací súd v odvolaní napadnutej časti zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalovaným 1/ a 2/ proti žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov konania a súčasne žalovaným 1/ a 2/ proti žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. V zmysle § 421 ods. 2 CSP, ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ CSP). Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie v zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 CSP neprípustné.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.